

Цивилизацијата се слизнува во вториот темен век на апокалиптична крвава дамка, но со брзина која не можеа да ја предвидат дури ни најпесимистичките футуристи.

На први октомври Господ си е во Неговиот рај, берзата е на 10,140 и повеќето авиони навреме слегуваат и полетуваат.

Две недели подоцна, небото им припаѓа повторно на птиците, а берзата е само во сеќавањата.

До ноќта на вештерките, од секој голем град од Њујорк до Москва се шири неподнослива реа од човечка гибел, а светот каков што бил останува само во спомените.